

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/146/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816211922
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816211922.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobcu: K., s.r.o. so sídlom G., K. XX, F. XX XXX XXX proti žalovanej X. Z., narodená XX.XX.XXXX, bytom K., E. XXX/X, o zaplatenie 136,10 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. decembra 2016, č. k. 4Csp/41/2016-44 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaná **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenie 136,10 eur s príslušenstvom. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal /správne malo byť žalovanej/. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa návrhom na začatie rozhodcovského konania proti žalovanej domáhal zaplatenia 136,10 eur, úroku 297,94 eur, úroku z omeškania 100,46 eur, poplatku 592,86 eur, úroku v sadzbe 32 % ročne z 136,10 eur od 09.10.2014 do zaplatenia, úroku z omeškania v sadzbe 8 % ročne z 729,06 eur od 09.10.2014 do zaplatenia, zmluvnej pokuty 312,- eur, trov mediačného konania 225,87 eur, poplatku za upomienky 28,- eur a náhrady trov konania. Jeho návrhu bolo rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. SR 12576/14 zo dňa 14.11.2014 vyhovené, pričom žalovaná sa zrušenia tohto rozhodcovského rozsudku domáhala v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza, pričom jej žalobe o zrušenie uvedeného rozhodcovského rozsudku bolo vyhovené rozsudkom z 10.04.2015, č. k. 8C/187/2014-51, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.08.2016. Preto súd v konaní o návrhu žalobcu pokračoval ako v konaní o žalobe, a to podľa § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Súd vychádzal zo zistenia, že dňa 10.12.2012 uzavreli účastníci zmluvu o úvere, na základe ktorej sa žalobca ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej ako dlžníkovi na iný účel úver 1.000,- eur a žalovaná sa zaviazala zaplatiť úver zvýšený o poplatok 872,- eur v 12 splátkach po 156,- eur, pričom v zmluve nebola uvedená priemerná ročná percentuálna miera nákladov. Tento údaj bol uvedený len v listine označenej ako príloha k zmluve o úvere, pričom z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by žalovaná mala možnosť pri uzavretí úveru sa s touto prílohou oboznámiť, keďže táto listina nebola žiadnym spôsobom žalovanou podpísaná. Okrem toho táto listina na rozdiel od zmluvy o úvere neobsahovala údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov tak, aby si žalovaná mohla tieto dva údaje pri rozhodovaní o uzavretí zmluvy o úvere porovnať. Zatiaľ čo údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov 260,12 % bol na zmluve uvedený, údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov 36,73 % bol uvedený len na nepodpísanej ako prílohe deklarovanej listine. Žalovaná do 16.10.2014 svojimi splátkami žalobcovi zaplatila 863,90 eur. Následne svojimi splátkami od 03.11.2014 do 03.11.2016 žalobcovi zaplatila ďalších 950,16 eur. Predmetom konania bol nárok

žalobcu zo zmluvy o úvere, ktorá je ako zmluvný typ upravený v § 497 Obchodného zákonníka. Na vzťah účastníkov sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver. Táto zmluva však neobsahovala priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch. Preto treba poskytnutý spotrebiteľský úver sa považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v takomto bezúročnom vzťahu poskytol žalovanej peňažné plnenie celkom 1.000,- eur, pričom žalovaná mu zaplatila 1.814,06 eur, teda zaplatila viac ako zaplatiť mala. Preto súd žalobu zamietol. Žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, žalobca bol v celom rozsahu žaloby neúspešný. Preto súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Dôvodil tým, že zmluva o úvere zo dňa 10.12.2012 bola uzavretá v zmysle VPPÚ - zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom a táto zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva. Mal za to, že táto zmluva obsahovala požadované náležitosti, dostatočné označenie subjektov a predmetu zmluvy, t. j. poskytnutie úveru. Iné náležitosti sa považujú za fakultatívne, a preto v dôsledku ich absencie nie je možné zmluvu označiť za bezúročnú a bez poplatkov. Poukázal na súdnu prax ohľadne sporov zo zabezpečenia záväzkov zo zmluvy o úvere, ako aj v prípade vydania bezdôvodného obohatenia na základe neplatnej zmluvy, z ktorej je nepochybné, že zmluva o úvere sa bez ohľadu na dohodu strán riadi Obchodným zákonníkom /§ 261 ods. 3 písm. d//. Keďže Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne osobitným spôsobom neupravuje a ide o kogentné ustanovenie Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahov aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívny obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah. Ďalej poukázal na to, že zákon v čase uzatvorenia zmluvy nestanovil maximálne možnú prípustnú výšku odplaty. Ak záväzkový vzťah vznikol pred 01.06.2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31.05.2014. Znamená to, že pokiaľ bola spotrebiteľovi poskytnutá pôžička alebo úver na základe zmluvy uzavretej do 31.05.2014, obmedzenie výšky odplaty sa tu nebude aplikovať. Regulácia odplaty sa riadi § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Čo sa týka poplatku za poskytnutie úveru, ten nie je podľa žalovaného primerane vysoký vzhľadom na skutočnosť, že žalobca je nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania, ako aj podnikateľské náklady sú rozdielne, vyššie oproti bankám. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že rozhodnutie okresného súdu je spravodlivé a odôvodnené pre obe strany v súlade so zákonom. Považovala rozsudok súdu za vecne správny a navrhla ho potvrdiť, pretože okresný súd vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

4. Žalobca vo svojej písomnej odvolacej replike uviedol, že sa stotožňuje so svojím odvolaním, v ktorom sa vyjadril ku všetkým skutočnostiam uvedeným vo vyjadrení žalovanej. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 /keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval verejný záujem/v spojení § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom právnom závere, že zmluva úvere zo dňa 10.12.2012 neobsahovala priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 120/2010 Z. z. v o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Preto poskytnutý spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v takomto bezúročnom vzťahu poskytol žalovanej peňažné plnenie celkom 1.000,- eur, pričom žalovaná mu zaplatila 1.814,06 eur, teda zaplatila viac ako zaplatiť mala, preto súd žalobu zamietol.

7. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné:

8. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že medzi stranami uzavretá zmluva o úvere z 10.12.2012 je zmluvou spotrebiteľskou, správne dospel k záveru, že je namieste aplikovať zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a správne potom preskúmal, či predmetná zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa tohto zákona.

9. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2012 v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené pod písm. a/ až y/. Ide obligatórne náležitosti.

10. V ustanovení § 11 ods. 1 cit. zákona sú uvedené dôsledky porušenia povinností : poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

11. Ustanovenie § 11 ods. 1 takto jasne deklaruje, aké následky sú spojené s absenciou obligatórných náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z.. Jednou z týchto obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je v ustanovení § 9 ods. 2 písm. y/ uvedená náležitosť, že zmluva musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

12. Keďže zmluva o úvere zo dňa 10.12.2012 neobsahovala túto obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. y/ zákona o spotrebiteľských úveroch, správne ju súd prvej inštancie považoval za spotrebiteľskú zmluvu bez úrokov a bez poplatkov. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedený v zmluve o úvere vo výške 260,12% takýmto údajom nie je. A aj podľa názoru odvolacieho súdu údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 36,73% uvedený len na prílohe k zmluve o úvere, ktorá nie je podpísaná, obligatórnu náležitosť zmluvy o úvere týmto nenahrádza.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Úspešnej žalovanej odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, pretože jej žiadne trovy odvolacieho konania preukázateľne nevznikli.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p).